СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК
УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 197. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 23 серпня, 1934. VOL. XLII. No. 197. Jersey City, N. J., Thursday, August 23, 1934. THREE CENTS.

УРЯД КООРДИНУЄ АКЦІЮ ВІДБУДОВИ КРАЮ.

ВАШИНГТОН. — На конференціях визначних урядовців у Білім Домі для справи реорганізації урядів відбудови краю постановлено передовсім скоординовати всі ці уряди.

У першу чергу мають скоординувати діяльність уряду на полі промислів з діяльністю уряду на полі рільництва. Далі задумують достроїти до себе діяльність ріжних інших бюр, як уряду для справ домашних, надзвичайного заратунку і публичних робіт. Накінець присвячено багато уваги усуненню конфліктів між ріжними департаментами уряду.

Уряд задумує не обмежати діяльности ні одного з тих бюр, а навпаки, приспішити їх діяльність цеї осени. Найбільше уваги думає уряд присвятити незгідливости цін у рільництві і цін у промислах.

УРЯД ДАЄ ПОЗИЧКУ НА ЗІБРАНУ БАВОВНУ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт повідомив фармерів, що уряд буде певно давати їм позичку в сумі 12 центів на кождий фунт бавовни, зібраної на фармах.

Позички давати буде уряд через „Комодиті Кредит Корпорейшен". Цим розпорядком уряд задумує дати фармерам спромогу продавати бавовну тоді, коли вона буде мати добру ціну, себто, як її треба буде для промислу.

За обчисленнями уряду, з розпорядку уряду скористає коло 2 міліони фармерів. Природно, скористають лише фармери південних стейтів.

РОБІТНИЧА РАДА ОСУДЖУЄ ҐЕНЕРАЛА ДЖАНСОНА.

ВАШИНГТОН. — Краєва Робітнича Рада видала нарешті рішення в справі Джана Доневана, канцелярійного робітника уряду Краєвої Відбудови, котрого відправлено за юнійну діяльність.

Робітнича Рада осудила відправлення Доневана як нарушення постанов закона про відбудову краю, а спеціально уступу про право робітників до юнійної організації.

Рада осуджує поіменно ґенерала Джансона, називаючи його поступок неоправданим вмішуванням.

ЗІБРАНО БІЛЬШЕ ФЕДЕРАЛЬНИХ ПОДАТКІВ.

ВАШИНГТОН. — Департамент скарбу подає, що сума федеральних податків зібраних у липні, показує надвишку понад суми попередніх місяців.

Надвишка виносить 64 міліони долярів. З тої суми найбільшу надвишку виказав податок від алькогольних напитків.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ГРАБУНОК.

БРУКЛИН (Ню Йорк). — У вівторок, коло пів до 1-шої години вполудне, на людній вулиці Бей Найнтінт Стріт, усього три блоки від поліційної стації, доконала банда опришків відважного й зручно виконаного нападу на панцирний автомобіль, котрий збирав гроші з фабрик.

Бандити, котрих начисляють всіляко, від 7 до 10 осіб, заскочили сторожів панцирного воза, як вони вийшли з авта на вулицю, щоби забрати гроші з одного ледяного підприємства. Бандити застрашили сторожів, урядників і робітників ледівні й проходячих мимо людей револьверами й машиновими крісами. Вони забрали з панцирного авта мішки з грішми й перенесли їх на своє авто. На даний гершточ знак вони стали втікати, лишаючи за собою ще 27,000 долярів та один машиновий кріс.

Залога панцирного авта схопила цей кріс та пустилася в погоню за втікаючим автом. Погоня стріляла за втікачами, але не поцілила й нарешті дала за вигráну. Повідомлена поліція візвала всі резерви, обшукувала кожде підозріле авто, пробувала навіть оточити поліційним кордоном увесь Бруклин, але всі її зусилля на ніщо не придалися. По годині її сповіщено, що бандити покинули авто на березі заливу, кілька блоків від місця грабунку, та всіли на скорі лодки. Пущено тоді в рух поліційні лоди й літаки, але й це не дало нічого понад звичайну збірку фальшивих алярмів.

Бандити забрали 427,000 долярів. Втрати всіх потерпівших підприємств були обезпечені.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ ТРОКОВИХ ШОФЕРІВ У МИНЕАПОЛИСІ.

МИНЕАПОЛИС. — Страйкуючі шофери троків і підприємці заключили нарешті угоду й закінчили бурний страйк, що тревав 5 тижнів.

ПОШЕСТЬ ІНФЛЮЕНЦИ В МЕРІЛЕНДІ.

ГЕЙҐЕРСТАВН (Меріленд). — У західній части стейту Меріленд шириться новий тип інфлюенци. Стейтовий уряд здоровля дістав уже коло тисячки донесень про занедужання на цю недугу. Почалась епідемія в місті Генкоку, але скоро поширилася на околичні села й міста.

Недуга обявляється нагло. Проявляється наперед холодом і горячкою. Температура доходить до 102—104 ступнів. Хорий має болі в грудях і череві та відчуває загальне ослаблення. Недуга треває коло 5 днів.

У ЛИПНІ ЗГИНУЛИ 99 РОБІТНИКІВ.

Індустріяльний комісар нюйорського стейту подав у звіті, що в липні у стейті Ню Йорк згинули 99 індустріяльних робітників. Найбільше згинуло в Ню Йорку, де число виносить 58.

ДИТИНА ВТОПИЛАСЯ В КОНОВЦІ ВОДИ.

На фармі недалеко від міста Портедж ля Прері в Манітобі (Канада) втопився в коновці води 11-місячний Давид Бойчук. Маленький Давид очевидно з діточою цікавістю заглядав у коновку, наповнену водою, надто перехилився над коновкою, втратив рівновагу й стрімголов упав у воду. Він був залегкий, щоб перехилити й перевернути коновку. Коли мама вернулася до хати, Давидко ще слабко тріпавсь у воді. Його зараз відвезено до міського шпиталю, однак уже було запізно. Його вже не вдалося вратувати.

КОСТЕЛ ПІД СОЛОМЯНОЮ СТРІХОЮ.

Такий костел є в Польщі ще тільки один: в селі Лодзі під Познанем. Збудований він на початку 17 століття.

ЗНАЙШЛИ НЕВІДОМІ ТВОРИ БЕТОВЕНА.

В Ляксенбурґу в Австрії знайшов директор місцевої хореографічної школи два невідомі твори Бетовена: це є два марші п. н. „Марші Ляксенбурґу". Їх скомпонував Бетовен у 1809 р. в честь австрійської цісаревої.

„СУПЕР-ҐРАМОФОН".

Один празький інжінір винайшов досконалий ґрамофон, що грає за одним накрученням дві години без перерви. Що більше, ґрамофон цей сам обертає собі кружок на другий бік, а по його відігранню його зміняє на новий. Ґрамофон може так переграти 15 кружків, які треба попередно приготовити.

МАШИНА-СУФЛЕР.

Один альжирський інжінір винайшов машину, яка, щоправда, не заступить, але хоч облекшить працю театрального суфлера. А саме в суфлерській будці спеціяльний механік буде накручувати ленту, на якій товстими і ясними буквами на темнім тлі буде написаний текст ролі. Ленту можна накручувати скорше або поволіше. Актор бачить перед собою виразний текст, який дуже легко прочитати. Публика буде мати цю вигоду, що не мусітиме вислухувати подвоєної ролі: наперед суфлера, що іноді кричить голосніше, як сам актор, а потім уже актора.

СИН ҐЕНЕРАЛА З РОДИНОЮ ВТОНУВ.

У Клечанах, пов. Новий Санч, нагла повінь захопила в ночі на свої хвилі віллю п. Турчанських враз з 11-ма особами. Саме тоді син ґенерала Балабана, Адам, враз з дружиною Анною та 4-дітньою донькою перебував у свого тестя Турчанського. За кілька хвилин хвилі розірвали дім і 9 осіб втопилося. Тільки двом особам вдалося вратувати життя.

ҐРАФОЛЬОҐИ ПОМИЛИЛИСЯ.

В лютім б. р. вибух страйк у фабриці цукорків при вул. Паненській у Львові. Дирекція фабрики звернулася до Міхала Керцера, відомого у Львові промисловця, щоби він був посередником між страйкуючими і дирекцією. Тимчасом Керцер дістав анонім з погрозою смерти, якщо буде мішатися в цеї справи. Анонім був підписаний К. П. З. У. Керцер пішов з ним на поліцію. Тимчасом підчас слідства повстало підозріння, що Керцер сам написав цей анонім. Ґрафольоґи вповні потвердили, і то два рази, припущення поліції. І був би чоловік пішов до арешту за введення в блуд поліції, якби не зголосився автор аноніму, якийсь Вальдман.

МОСКОВСЬКА РУКА У ФРАНЦІЇ.

Французька преса широко обговорює створення одного спільного фронту французьких комуністів з соціялістами. „Міді Соціяліст" пише з цього приводу, що зближення між обома партіями було приготовлене приходом Гітлера до влади. „Перемога нац.-соціялістів явилася для російської революції найбільшою небезпекою, яка була в останніх 13—14 роках. Передбачуючи небезпеку війни на Далекім Сході, совітський уряд знає, що над ним ззаду кпить гітлеризм". Тому Росія зблизилася до французького уряду та глядить оперта у французьких масах.

НАЙСИЛЬНІШІ ЛЮДИ СВІТА.

Як відомо, наш земляк Гаркавенко є мистцем світа в дужанні, себто під цю пору є він найсильнішою людиною світа. Історія знає в минулих часах немало людей, що ще дотепер викликують подив для їх нелюдської просто сили. Між іншими таким Гераклем був Француз Люї Уні. 50-кілевими „тягарцями" він перекидав як легонькими мячиками. Одною рукою підносив із землі тягар 250 кґ. Другим таким силачем, що жив перед 50 роками, був Канадієць Люї Тір. Про нього розказують, що він легко носив на плечах майже дві тони. Дерево з землі виривав з корінням.

ВБИВСТВО ЖІНКИ.

Якісь невідомі бандити напали вночі на дім Сідельника у Камінці Кривім, равського повіту. На крик собаки вийшла з хати Настя Сідельник, яку бандити вистрілом з крісу вбили на смерть.

СПАЛИЛА ВЛАСНУ ДИТИНУ.

Львівська поліція арештувала робітницю друкарні „Ксьонжніца-Атляс" Каролину Чоловську за душогубство рідної дитини ще в 1931 р. Чоловська призналася, що привела на світ нешлюбну дитину, але тому, що не мала з чого жити, вдушила її на горбах Цитаделі та вкинула до горючої печі в „Ксьонжніци Атляс".

ПАПА МІЛІОНОВИМ СПАДКОЕМЦЕМ.

У Каїро померла міліонерка, уроджена Спалята. Своє майно 70 міл. динарів записала папі і святому місту Єрусалимови. Її рідня виступила з процесом, щоб цей заповіт уневажнити.

БОЯТЬСЯ „ДІТЕЙ АНТИХРИСТА".

Московська газета „Безбожник" пише, що члени ріжних фанатичних релігійних сект у Росії вбивають своїх дітей, або вистерігаються плодження дітей зі страху, що діти, уроджені підчас большевицького режиму, є дітьми антихриста. Ріжні проповідники сект голосять у своїх проповідях: Не виховуйте нового покоління для антихриста!

Секта мовчальників вірить, що смерть дітей, народжених за совітської влади, є великим благословенством для родичів і дитини, бо смерть вириває дитину з рук антихриста.

В селі Терновка одна жінка що є членицею секти Федорівців, задушила власну дитину і кинула її псам. В другій місцевости жінка, що належить до секти Корніївців, вбила четверо власних дітей і спалила разом з ліжком, на якому вони лежали.

РОЗСТРІЛИ В МИНСЬКУ.

В Минську скінчився процес проти „кулаків" Андрусовича і Кожана, обвинувачених за вбивство піонїра Сосновського, що стеріг колгоспну череду в містечку Сельчиці. Як пише „Соц. Земледеліе", Андрусовича і Кожана засуджено на кару смерти.

ЗГОРІВ НАЙСТАРШИЙ МОНАСТИР В ЕВРОПІ.

На Пельопонезі згорів найстарший в Европі монастир „Меґаспіліон". Вогонь знищив безцінні скарби, що лежали там ще від часів візантійських цісарів. Виратували тільки одну ікону, якої автором, як каже традиція, був апостол Лука. В огні згинуло кільканацять осіб.

СТРАШНА РОДИННА ТРАҐЕДІЯ У ЛЬВОВІ.

В 3-тій годині рано, коли на дворі падав зливний дощ, жінка львівського купця, 35-літня Циля Чишова, вдушила свойого 4-літнього хлопчика, а сама, бачучи мертве тіло сина, якого до безтями любила, вискочила вікном з II. поверха на брук. В безнадійному стані її відвезено до шпиталю. Чишова залишила лист, у якому пише, що свойого розпучливого вчинку допустилася внаслідок родинних невзгодин та матеріяльної нужди й просить, щоб її похоронили в одному гробі з її хлопчиком.

ХОТІЛИ ВТОПИТИ АКЦІЗНОГО УРЯДОВЦЯ.

Миленька родина — 70-літній Ян Осув та його дві доні, що всі разом продукували свою власну „кризисову" горівку в Яновій Долині на Костопільщині (для спрагнених горілки), засуджені окружним судом у Рівному на 3 місяці вязниці за те, що хотіли втопити в Горині акцизного урядовця, який викрив їхню горальню.

НЕ ПРИЙМАЮТЬ ПОСИЛОК ДО БЕРЕЗИ КАРТУЗЬКОЇ.

Польська преса повідомляє, що харчеві посилки, які висилала рідня інтернованих до Берези Картузької, вертаються до надавців з дописком: „не приняті" і підпис — Ґрефнер (комендант табору). Рідня інтернованих не дістала ніяких вияснень, з яких причин завернено харчеві посилки.

НЕВРОЖАЙ НА УКРАЇНІ СПРИЧИНИТЬ ВЕЛИКИЙ ГОЛОД.

ПІЗНІ ДОЩІ ЛИШЕ МІСЦЯМИ ПОСОБИЛИ ПОЛЯМ. НАЙБІЛЬШЕ УШКОДЖЕНА СТЕПОВА УКРАЇНА.

ЛОНДОН (Англія). — Кореспондент лондонської газети „Таймс" повідомляє, що, не зважаючи на всі сподіванки комуністичної влади та її оптимістичні звідомлення, сьогорічний урожай на Україні, північному Кавказі та на Поволжу буде гіршим від минулорічного. Припізнені дощі, які впали при кінці травня, вже мало пособили полям. Особливо бідний урожай на степовій Україні, де між Одесою та Києвом уже тепер подибуються села, що живуть голодуючи.

Комуністична влада вживає всіх своїх сил, щоб „уратувати" врожай. В тій цілі війську доручено охороняти поля, щоб голодні селяни „не крали" збіжа, зрізуючи колосся. Крім того принято найсуворіші засоби, щоб населення здало все збіже, якого від нього вимагає держава. Навіть комуністичні аґенти влади на місцях признають, що в пораженних посухою місцях уже від осени пічнеться голод. Запевнення большевиків про врожай не вратують населення від голоду.

„ЧОЛЕМ, ПАНЕ ҐЕНЕРАЛЕ!"

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Для зустрічі летунів, які прилетіли з Москви до Варшави, на двірці була вишикувана почесна польська варта. З летунами прилетів заступник шефа штабу большевицької армії, Менжінінов. Він звернувся до представників польського уряду з привітом: „Добридень, панове офіцири!"

Музика грала польський гимн та інтернаціонал, а потім Менжінінов перейшовся здовж фронту почесної варти. На його привітання: „Добридень, панове вояки!" — польська почесна варта відповіла: „Чолем, пане ґенерале!"

НЕ МОЖНА ШАНУВАТИ СТРІЛЕЦЬКИХ МОГИЛ.

ТЕРНОПІЛЬ (Західня Україна).—Окружний суд має розглянути в жовтні скаргу проти шістьох молодих хлопців Українців, яких тернопільський староста вкарав по два тижні арешту кождого за те, що вони в процесії на могили українських стрільців несли вінки зі стрічками, на яких були написи: „Борцям за волю України".

Ці вінки були зложені на могилу стрільців. Староста в цьому побачив зневагу й непошанування польської держави.

ПАКУЮТЬ ДО ВЯЗНИЦІ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

ЧОРТКІВ (Західня Україна). — Місцевий суд присяглих засудив на два й пів року вязниці бувшого урядника „Просвіти", Володимира Вілинського, за приналежність до Організації Українських Націоналістів та за кольпортажу націоналістичної преси. Другого обвинуваченого, Павла Морського, звільнено від вини й кари, після того, як він відсидів пять місяців слідчої вязниці.

ОСУДЖУЮТЬ ВИСТУПИ ОУН.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Українська преса, починаючи з „Діла" й до „Нової Зорі", рішучо осуджує терористичні виступи Організації Українських Націоналістів. Як відомо, ці виступи робить Українська Військова Організація, яку вважають звязаною з ОУН. Кампанію розпочала ґазета „Діло", а за нею пішли „Новий Час", „Громадський Голос", „Нова Зоря", „Мета" й інші.

Українське Національно-Демократичне Обєднання й українська парляментарна репрезентація в польському соймі теж осуджують терористичні виступи УВО й рішучо відмежовуються від них. Зприводу вбивства директора ґімназії, Бабія, українське духовенство в особі митрополита Шептицького та епископа Бучка виступило також проти діяльности УВО.

КРІЗА ЗАЧЕПИЛА Й ПОЛЬСЬКОГО КАТА.

ВАРШАВА (Польща). — Зменшення діяльности польських воєнно-полевих судів у біжучому році принесло матеріяльну крізу польському катови Бравнови. У 1933 році він повісив 96 осіб, за що заробив 9,600 злотих від держави. Крім того він багато заробив, продаючи кавалки шнурів з шибениць тим, що сподіваються від них „щастя". Ті шнури завжди були такої довжини, яка на них була потреба.

Отже числять, що в минулому році кат Бравн заробляв не менше як 400 долярів на місяць — більше ніж кождий польський міністер. Але кат має надію кождого часу на поліпшення свого „бизнесу".

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holiday at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$7.00	На рік	$7.00
Six months	$3.75	На пів року	$3.75
Three months	$2.00	На три місяці	$2.00
Friday's issue (with Ukrainian Weekly):		Число з пятниці (з англійською частю):	
One year	$2.00	На рік	$2.00
Six months	$1.25	На пів року	$1.25
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$5.00	На пів року	$5.00
Three months	$2.75	На три місяці	$2.75

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГОЛОС НІМЕЧЧИНИ.

Минулої неділі німецькі виборці дістали нагоду заявити свою думку про обняття становища „лідера нації" Адольфом Гітлером. Як відомо, це становище заняв Гітлер по смерти президента Гінденбурга, а нове становище виправдано тим, що, мовляв, по Гінденбургу ніхто не є достойний носити цей титул.

Справа, очевидно, не в титулі, а в суті. А по суті, який титул Гітлер не носив би, він є без сумніву необмеженим паном Німеччини. Його воля є приказом десяткам міліонів Німців. Який не був би вислід недільного голосування, він цього факту не міг змінити. Знав це добре ввесь світ.

Ніхто в Німеччині ні поза Німеччиною не сумнівався, як випаде голосування. Що Гітлер дістане не подавляючу більшість, але майже одноголосне признання, знали всі. Багато людей в світі вважало ціле голосування нічим іншим, як пустою й зайвою комедією. За Гітлером стояла не тільки сила переконування, але й фізична сила, здібність примушувати, застрашити. Гітлерови легко було дістати майже всі голоси, коли в краю нема ні одної легальної ґазети, котра могла його критикувати. Всі ґазети говорили, як Гітлер завів у Німеччині єдність, як дав їй силу, повагу й престіж у світі. Ні одна ґазета не могла сказати Німцям інакше.

Супроти цих фактів світ зовсім не розумів, пощо генералови Ґебельсови треба заявляти гістерично, що кождий голос, утрачений для Гітлера в порівнанню з голосуванням з 12 листопада 1933 року, буде для заграниці притокою до радости.

Тепер цей гістеричний крик, очевидно вимірений проти опозиції, як додаткова загроза, вернувся як бумеранґ проти Гітлерового уряду, коли в Німеччині знайшлося 4 міліони людей, які заявилися в цій справі проти Гітлера. Світ справді не ждав, щоб у Німеччині могло знайтися стільки людей, які заризикувалиб усім, щоби заявити свій осуд Гітлера. Світ розуміє, що за чотирома міліонами, які склали свою думку, стоїть багато Німців, які цеї відваги не мали. Світ здивувався, теж немало, що число явної опозиції зросте, як це показується з того, що минулого голосування число опозиції виносило 5 процентів, а цього разу 10.

Значіння цього факту для будучности люди, як звичайно, розсуджують згідно зі своїми бажаннями. Коли Гітлер заповідає, що приложить рук, щоб навернути 10 процентів опозиції, його приятелі бажають йому в цьому успіху, а його противники вірять, що ці заходи йому не вдадуться, що вони тільки скріплять опозицію та замісць закріпити єдність і силу Німеччини, ще більше її розібють і ослаблять.

УКРАЇНСЬКА ПОЕЗІЯ ПІД БОЛЬШЕВИЦЬКОЮ ВЛАДОЮ

II.

В червні 1934 р. відбувся в Харкові всеукраїнський зїзд радянських письменників. Цей зїзд скликано під знаком боротьби проти „українського націоналізму". На зїзд прилетіли літаком спеціяльні делегати з Москви на чолі з Стецьким, директором відділу культури й пропаганди ленінізму при центральнім комітеті всесоюзної комуністичної партії. Уже в своїй привітній промові на зїзді московський делегат згадав про тих комуністів-Українців, що котіли „зрадити нашу батьківщину, зрадити радянський Союз, зрадити радянську Україну". („Комуніст", 21 червня 1934 р.).

Письменник І. Кулик у своїй промові на зїзді зазначив, що ще й досі, навіть після відомого погрому над тими українськими поетами, які мали не зовсім гнучкий хребет, на Україні „є й далі спроби протиставити українську літературу російській". Кулик вбачає в цих спробах „намагання відірвати Україну від радянського Союзу".

Українська література, за директивами з Москви, має служити зміцненню єдиної неділимої Росії. Той український письменник, який хоче йти хоч трохи своїми шляхами в своїй творчій роботі, неминучо попаде в небезпеку. На зїзді письменників України згадуваний попереду Хвиля спомянув навіть мертвих комуністів, українських письменників, Гната Михайличенка та Василя Еллана, як підозрілих з погляду большевицької правовірности.

З інших промов довідуємося про нещасливу долю багатьох українських письменників, що попали в неласку большевицького молоха. Виявляється, що Москва зліквідувала не тільки творця модерного українського театру „Березіль", Леся Курбаса, але знищила також талановитого драматурга цього театру, **Куліша**. За свій „ухил" потерпіли також відомий гумористичний письменник **Остап Вишня** та драматург **Дніпровський**.

Московський делегат Стецький, згадавши в своїй промові про „зрадників батьківщини", як Хвильовий і інші, зазначив, що „багатьом довелося порвати особисті звязки... Цим зрадникам батьківщини не може бути пощади, й не буде пощади".

І таки справді, учасники зїзду були „безпощадні" щодо своїх недавніх товаришів, які впали жертвами московського централізму. Очевидно, „Малороси" показали свою собачу вірність Москві й ослячими копитами били тих, що Москві не догодили.

Отож письменник Панч копає своїх бувших приятелів-письменників, як Досвітній, Яловий, Вишня, Пилипенко й інші. Панч називає їх „націонал-фашистами та шкідниками"...

Чи може в цих обставинах розвиватись українська література?

К. П.

POLAND'S LATEST DRIVE TO DESTROY UKRAINE.

(Concentration Camps — the New Method of Polish Terror)

In the autumn of 1930 Poland subjected Eastern Galicia to the so-called "pacification", which aroused sympathy for the Ukrainians in many parts of the world. The Polish Government tried to crush the economic, cultural and political life of the Ukrainians. But this „pacification", not only failed to destroy Ukrainian cultural achievements, but also made a very bad impression abroad.

The idea of destruction of the part of the Ukrainian nation which comes under Poland was not abandoned after the failure of the "pacification." It is still being carried out systematically according to plan.

As it may be known, when Poland took over the Ukrainian territories she made several pledges concerning the Ukrainian Minority, i. e. she promised to grant to those territories AUTONOMY. Poland not only failed to keep the pledge regarding Autonomy, but she does not even respect the Minority Treaty Rights. Ukrainians have lost all their pre-war privileges: one of the many examples may serve — the school problem. Before the war, during Austrian times, there were in Eastern Galicia over three thousand Ukrainian elementary schools. To-day, on the same territory, there are less than two hundred such schools. This example shows clearly the situation of the Ukrainian population.

No Ukrainians are admitted to the Civil Service and they are banned from the universities. For instance, in the year 1933/34, only three Ukrainians were admitted to the medical faculty. (There are over six million Ukrainians in Poland). Ukrainian students are compelled to study abroad, but after their return home there is not the slightest possibility for them to find work or to practise their profession. What can they do?

The village youths belonged formerly to national sporting associations, where they were educated to become good members of the community. The Polish Government has prohibited sporting associations (Boy Scouts, etc.). Peasant sons even when they succeed in graduating from universities are unable to obtain work in their own country, and they see at the same time how Poles are being imported for positions which by all rights they ought to fill themselves.

In the period after the "pacification," the Polish Government tried to use "legal methods" for the destruction of Ukrainian cultural development. One must mention only the new law about municipal self-government which is directed mainly against the Ukrainian Minority. One must also mention the election practices against which the Ukrainians are practically helpless. In Lviv, the capital of the Province, there are over 60,000 Ukrainians but the elaborate election system and election practices made it possible that during the recent municipal elections not one Ukrainian was elected to the City Council of Lviv.

Legal development of cultural life becomes impossible, for incessant persecutions drive it underground, and as a result one sees the unceasing number of trials and convictions of Ukrainians for political reasons. The atmosphere has become so tense that there is very grave danger that the boiler may burst for lack of a safety valve.

The world is under the false impression that in Poland a dictatorship rules: it is not true. Poland is a police State with all its destructive consequences of police rule. The heaviest fist of this police rule falls upon Ukrainians. The policeman is the sole lord over the citizen. In the far-off villages he is the omnipotent authority and decides over the life and death of the population. The department of the so-called "Public Safety" decideds whether a teacher should be dismissed or not, and he may be dismissed in spite of the best professional qualifications, if it so pleases the local police.

The latest innovation is that a Ukrainian cannot receive credit from a bank even with the best guarantees and recommendations when the police do not give their approval.

A spy system is being fostered amongst the young people of the villages and is being used even in schools. Political trials show that provocation is being used even in schools. Political trials show that provocation is being extensively used by Polish Police Authorities.

What is the attitude of the Polish people towards the Ukrainians? They all, regardless of their political divisions, unite for the destruction of Ukrainians. It is a war against the Ukrainian nation.

Rumours about concentration capms were spread long before the assassination of Minister Pieracki, but the day after the assassination the decree of the President about the camps was made public.

General opinion points to the fact that the assassin of M. Pieracki was a member of the Polish National Radical Party. There were even rumours that the crime was committed from personal motives. But the Polish press tries to convince the public that the assassin was a Ukrainian because it is impossible that a Pole could kill a Pole, etc. etc. They forget that a former President of Poland was killed by a Pole. The premier has announced that, not only the person who killed the minister will suffer but the centre from which the crime emanated will be destroyed "with a red hot iron." A few days later, the press published an interview with the Minister of Justice, Michalowski, who announced that the investigation showed that the assassin was a member of the Ukrainian Terrorist Organization. The proof of this was a small ribbon in Ukrainian colours which was found on the overcout left by the assassin. Also the bomb which was supposed to have been left behind was similar to those used by Ukrainian terrorists. For the Minister of Justice those facts sufficed to prove that the assassin was a Ukrainian. The interview published in the press was sufficient for the leader of the Polish pro-Government Organizations in Lviv, Domaszewicz, to utter in the press the demand that the Government should fulfill its pledge given through the premier and should "with a red hot iron" destroy all Ukrainian cultural, economic and political centres. He did not even forget the Ukrainian Catholic Clergy.

The next day an open letter appeared from the Polish War Veterans, who asked the Government to fulfill the demands put down by Dr. Domaszewicz. Thus Polish opinion is being prepared for another anti-Ukrainian campaign that is being launched now. Arrests follow. Concenration camps have been established.

Boys of not more than seventeen years of age and old men, all have to go. Persons are deported who have never done anything illegal, such as those who have worked in Ukrainian co-operative or cultural institutions. The purpose is to eliminate all Ukrainian leaders and patriots. Those deported are persons who cannot be arrested for any anti-Government action, because if they only could be suspected of such, they would have been arrested and convicted long ago.

The Ukrainians form the vast majority of the inmates of these concentration camps. The Commander of the Camp in Bereza Kartuzka is the Voivod of Polissia, the well-known Colonel Kostek-Biernatski who was the chief of the prison in Brest-Litovsk in 1930.

The conditions in the camp in Bereza Kartuzka are appalling. The interned work physically twelve hours a day and for two hours they listen to lectures about citizen education. The money alloted for the upkeep of a prisoner for a day is 28 grosz (5 cents). To compare— one loaf of bread costs more, one litre of milk costs 20 grosz.

One reporter succeeded in casting a glimpse over the camp wall. Afterwards he desribed what he saw in his paper. The prisoners dig ditches in the marshes. Everywhere are police guards. He succeded in gaining admission to the Commander of the camp and asked him some questions, but was refused answers.

Europe is accustomed to hear about Concentration Camps now-a-days, but Concentration Camps in Poland have a different character and purpose. They do not serve merely to eliminate one rival partner in the fight of two political factions of one nation. It is the fight of the Polish Government against the Ukrainian nation; it is the bid for the destruction of the leading elements of the Ukrainians in Poland.

The Ukrainians look to the West and ask: "Is there nobody there who would try to defend Ukrainian Rights?" And the Ukrainians hope that, even in this time of general terror in Europe, there will be found persons who will raise their voice in defence of the Ukrainians in Poland.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

Бр. Св. о. Миколая, від. 78 У. Н. Союза в Майнервил, Па., повідомляє місцевих і позамісцевих членів, щоби вплачували свої місячні вкладки реґулярно і тимсамим не завдавали урядникам труду і кошту. Нехай присилають Моні-ордери або банкові чеки, а ті, котрі мешкають в Майнерсвил, то нехай приносять вкладки на збори, а не передають другими. Як є які справи до полагодження, а на мітінґ прийде 8 членів, то тих справ не можна залагодити. Збори Бр. Св. о. Миколая Від. 78 У. Н. С. відбуваються все в першу неділю в місяцю.

ІВАН СТЕФНИК, секр.

Н. Дорошенко.

ЩО ПОВИННА ПРОЧИТАТИ ЖІНКА, РОЗУМНА МАТИ ТА ГРОМАДЯНКА

Передусім їй треба прочитати твори наших кращих письменників, пізнати їх життєписи, хто вони були та які поклали заслуги для нашого народу. Перші імена, святі для кожного Українця — це Шевченко, Франко, а далі письменники: Марко Вовчок, що писала про долю жінки, Квітка Основяненка, Стороженко, Куліш. З сучасників треба зазнайомитись із Кобилянською й Стефаником насамперед. За подробицями відсилаємо до випущених „Просвітою" „Порадників для читальняних бібліотек" (див. відділ красного письменства), а далі до „Порадника для самоосвітніх гуртків" (відділ „Українське письменство", ст. 43—44). Далі повинна жінка придбати бодай загальні відомости з рідної історії, з історії письменства, географії, природи, потім прочитати коротка історія чужих народів, починаючи від тих, що їх доля подібна до долі нашого народу. Найкраще почінати знайомитися з історією з історичних повістей.
з тих, що їх доля подібна до долі нашого народу. Найкраще почінати знайомитися з історією з історичних повістей.

Як господиня дому, жінка варить для сімї, дбає про припаси домашньої їжі, тимто вона є поважний чинник — у торговлі споживач. Коли вона знає й розуміє значіння кооперації в житті народу, вона буде купувати свої припаси тільки у своїй кооперативі, бо цим підпиратиме її, буде сприяти розвиткови рідної кооперації. Та цю справу вона мусить розуміти, тому їй треба прочитати ще дещо з кооперації. Для цього є вже в нас цікаво й приступно написані книжечки „Бібліотеки Ревізійного Союзу Українських Кооператив".

Жінка провадить хатню господарку, порається коло городу, в садку. З книжок вона довідається, як краще господарити, яка городина краща на якому ґрунті, як і коли краще обробляти город, щоб ліпше родив. Про все це можна довідатися з книжок видань „Сільського Господаря" та з давніших видань „Просвіти". Це саме можна сказати й про годівлю птиці й домашніх звірят. Так роблять американські жінки-фармерки: вони читають господарські книжки й ідуть за їх порадами.

Розумна й освічена жінка зуміє влаштувати зі своєї хати гарний затишний куточок, де приємно буде відпочити втомленому працею чоловікови. Начитана жінка все зможе, зуміє оберегти здоровля своє та своєї родини. Книжки їй покажуть, що треба відкинути всякі забобони, які доводять часом до каліцтва. З них вона довідається про шкідливість горівки та тютюну, які нищать тіло й душу людини. В наших селах найбільше лихо — це горівка та ріжні хороби. На щастя, з першим лихом починають успішно боротися гуртки „Відродження", і в них повинна жінка взяти якнайбільшу участь, щоб вони добре розвивалися.

Книжки навчать, що пошесні недуги мають гнізда в найтемніших селах, де панує бруд, де люди не розуміють значіння чистоти для тіла, значіння того, як треба обережно поводитися, коли в хаті хорий лежить, як воно важно, щоб у хаті було свіже повітря. Жінка, як мати, як дружина, головнок як — господиня в хаті, що за всім ходить, усе порядкує — перша терпить від усього цього. Ріжні шкірні хороби, такі прикрі, як короста, хороба очей—трахома, шкарлятина, зараза поганою хоробою, тифом і ін. — все це поширюється через недогляд, через те, що в нас люди необережні. У нас часто після дифтерії, шкарлятини, віспи, дитина глухне, сліпне, дістає хоробу серця, нирок, легенів, тратить память, чи взагалі духові здібности. Невжеж перед таким лихом захоче жінка лишитися байдужа у своїй темноті й допустить, щоб її дитина стала жертвою страшних хоріб? Про всеж це навчить її книжка!

Те саме можна сказати й про хороби домашніх звірят. Темна жінка найчастіще радить собі забобонами, і з того виходять тільки лихо. По наших селах нема лікарів, отже треба собі радити, читаючи ріжні лікарські книжки. Наше Лікарське Товариство багато їх повидавало: вони легко написані, доступні всякому й недорогі!

Зокрема, жінка — дружина й мати — дуже мусить дбати про те, щоб її діти приходили на світ дужі, здорові. Тимто їй треба читати книжки з гігієни жінки, з гігієни вагітности. Таксамо важна річ справа плекання немовлят, щоб коли вже дитина прийде на світ, уміти ходити за нею розумно, годувати її як-слід, як каже наука, а то в нас і тут дуже багато всяких забобонів, що потім тільки погано відбивається на дитині.

Алеж уже заздалегідь до того, заки дитина прийде на світ, жінці-матері треба читати книжечки про те, який буває духовий склад дитини (психольогія), що не досить, щоби дитину утримати здоровою, але й як треба робити, щоб у дитині розвивалися її духові сили. З книжечок, що про такі речі пишуть, вона довідається, що дитина має якісь природні нахили, і що добрі нахили слід розвивати, а затирати, глушити недобрі, злі — щоб вони зникли, щоб дитина навіть забула про них. Тому, нпр., краще вчити дитину на гарних прикладах, а ніколи на поганих, що треба їй говорити, як треба робити, а не: як не треба. Добрий і живий приклад для дитини є саме мати...

(Кінець буде).

В СПРАВІ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ У ПОЛЬЩІ.

(Комунікат „Обєднання")

Треба знову піднести в Америці зміцнений і обєднаний голос протесту проти нової фази польського терору, зверненого тепер головно на те, щоби позбавити український національний організм усіх тих сил, які виказують якунебудь активність в якійнебудь галузі не то політично-національного, а культурного чи духового життя.

Як Польща загарбала в 1919 р. насильно українські землі, взялася тоді висилати тисячами Українців до т. зв. таборів інтернованих. Це були сумної слави „табори смерти," бо там мало хто з тих, що їх загнали до Пикулич, Домбя, Берестя чи інших таборів, вратував життя. І український нарід втратив тоді десятки тисяч найсвідоміших і найідейніших синів і дочок з молодого і старого покоління. Розігралася величезна трагедія, на яку світ навіть не звернув уваги, бо Польща виправдувала своє поступовання „военною" конечністю і потребою „замирення" краю.

Повоєнна ославлена „пацифікація" вже не пішла Польщі так гладко. Завдяки американській іміграції вдалося повести широку протестаційну акцію, яка звернула увагу світа на пацифікаційні варварства Польщі. Отсе мало настільки добрі наслідки, що світ краще запізнався з положенням українського народу під Польщею та українською справою взагалі. Отся протестаційна акція таки змусила Польщу припинити хоч хвилево пацифікаційний варварський похід проти Українців, як теж довела до того, що Польща була змушена виправдувати себе перед Лігою Націй. А ось навіть в останніх часах порушено ту справу в анґлійськім парляменті, коли ставлено запити, чи Польща виплатила відшкодування українським жертвам польської „пацифікації".

В останніх часах світ так занятий ріжними міжнародніми турботами, що Польща взялася використати оту хвилю, щоби докінчувати те, що розпочато в 1919 році шляхом висилання Українців до „таборів смерти," або катування при допомозі „пацифікації" в 1930 р.

Отим новим способом являються „концентраційні табори." Давніше виправдувала Польща терор над Українцями военними конечностями, підпалами польських дворів чи вбивствами польських жандармів і т. п. Давніще мала вона до розпорядимости хоч такі факти, як бувшу збройну боротьбу, себто війну. А тепер вже може арештувати і вивозити до концентраційних таборів згідно з законом кого захоче, без усякої провини, навіть без підозріння у якімсь каригіднім з польського становища вчинку. Тепер вивозиться до тих таборів усіх тих Українців, котрих польський жандарм, староста чи яка інша польська урядова особа вважає за таких, що колись можливо могли би бути небезпечними для Польщі.

День за днем оголошує українська краєва преса імена Українців, яких вивозять до цих польських концентраційних таборів. Як так далі піде, а воно піде, якщо не буде піднесений новий голос протесту, то незабаром український нарід під Польщею буде цілком позбавлений усеї свідомішої й активнішої своєї частини. Буде винищений цілковито усякий український провід, бо головно до цього змагає тепер новий польський терор.

Супроти цього положення треба Українцям в Америці станути знов одностайно до боротьби з новим польським варварством. Треба з віч і нарад висилати комунікати до американської преси, треба засилати листами протестаційні ухвали до ріжних амбасад, до Ліґи Націй та до ріжних міжнародніх інституцій, які виступають в обороні прав людини чи поневолених націй. Бо коли забирають у світі голос у справі концентраційних таборів у Німеччині чи Австрії й широко про них розписуються, та доводять світовою опінією до їх ліквідації, то відповідна акція з нашого боку в Америці зможе теж облекшити долю наших братів у концентраційних таборах Польщі. Принаймні мусимо до цього змагати, щоби заспокоїти свою власну совість, що не занедбали виконати у той важкий час природнього обовязку ратунку найсвідомішої верстви українського населення під Польщею перед фізичним винищенням з боку польської влади.

За „ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРҐАНІЗНЦІЙ в АМЕРИЦІ":

ОМЕЛЯН РЕВЮК, предс. Д-р. ЛУКА МИШУГА, секр.

БОГАЧКА—ПУСТЕЛЬНИЦЯ

Мужчини-пустельники нічого небувалого. Зате рідко трапляються жінки пустельниці. Одна така жінка жиє в селі Джістерін у Пиринеях кілька літ. Зветься Павлина Тарентова та має вже скінчених 60 літ. Утратила в світовій війні трох синів і чоловіка, що згинув у 1922 році при катастрофі в хемічній торговлі в Кагорсі, де був управителем. Тяжко навіщену жінку, яка терпіла вже страшно наслідком смерти своїх дітей і виявила нахил до чорної задуми, зовсім зломила чоловікова смерть. Покинула знайомих і приятелів і одного дня зовсім пропала з Кагорсу. Думали, що нещасна вступила до монастиря.

Одначе Тарентова не йшла до монастиря, лише пішла в Пиринейські гори, де собі поставила самітну хатину. Молоко одинокої кози, яйця та лісові плоди були її стравою. Тому що була в чорному одязі й ніколи не промовила ні словечка, темні забобонні люди виминали її. Та що щедро роздавала зі свого великого майна, перемінився страх у пошанівок і стали на неї дивитися як на святу, навіть клякали перед нею.

Гітлер, Ґерінґ і Ґебельс радяться, що робити, колиб контрреволюція змела їх теперішню систему.

— То дуже просте, — каже Ґерінґ — я втікну моїм літаком.

— Моє положення буде ще лекше — каже Ґебельс — мене оставлять у спокою, бо я схожий на Жида.

— Я — каже Гітлер — буду найбезпечніший: абож то я не чужинець?

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за липень 1934 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ число 144, тов. ім. Богдана Хмельницького, в Скрентон, Па.

РОЗВЯЗАНИЙ ВІДДІЛ:

Розвязано від. 199 У. Н. С., в Ром, Н. Й. з причини недостаточного числа членів, приписаного пар. 184 статута У. Н. С.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Фіґурський Михайло.
В. 11. Клисяк Константин.
В. 23. Захаревич Анна Ґеноефа
В. 36. Онуфрик Софія.
В. 42. Безпалко Катерина.
В. 44. Потіцький Павло.
В. 57. Дзямба Дмитро, Дзямба Константин.
В. 58. Лисогір Евгенія.
В. 63. Буряк Катерина.
В. 71. Вайнар Микола.
В. 77. Головід Стефан, Телевяк Марія.
В. 93. Тріська Марія.
В. 94. Бабій Агафія, Тиро Марія.
В. 96. Спожарська Анеля.
В. 102. Бедзик Іван.
В. 103. Бариляк Катерина, Пунько Іванна.
В. 106. Павлів Ілько, Павлів Анна, Паш Йосиф.
В. 128. Моноський Йосиф, Драп Франко.
В. 144. Стець Михайло, Ростоцька Каролина, Ростоцька Йосифа, Соняк Марія, Ростоцька Мелянія, Кривокульська Марія, Баліш Іван, Ковалів Володимир, Шиманський Стефан.
В. 146. Ґурняк Володимир, Мачержак Михайло.
В. 159. Камінський Михайло.
В. 160. Білонс Марія.
В. 182. Філь Михайло, Красінчук Олена.
В. 193. Волошин Іван, Волошин Анна.
В. 194. Ницак Катерина.
В. 200. Ґреда Іван, Малафій Семен.
В. 204. Ґелета Анна, Мигаль Павлина, Чорний Григорій.
В. 213. Гринів Розалія.
В. 217. Воляк Василь.
В. 221. Дубик Василь, Дубик Василь, Яськів Стефан, Волосяк Басиль.
В. 223. Русенько Капітола, Швайлик Ізидор, Ціхоцький Стах, Ціхоцька Катерина.
В. 229. Маркович Іван.
В. 234. Гондович Петро.
В. 235. Андриц Андрій.
В. 236. Чересновський Онуфрій.
В. 242. Мацей Ольга, Мацей Василь.
В. 243. Тимуш Катерина.
В. 245. Курило Григорій.
В. 251. Буранська Марія.
В. 252. Васний Микола.
В. 276. Скаськів Володимир.
В. 282. Танасишин Текля, Озарк Петро, Трач Ольга.
В. 298. Дмитраш Софія.
В. 336. Білій Іван С.
В. 342. Волянська Софія.
В. 345. Гайдак Микола Г.
В. 361. Койт Михайло, Плотиця Андрій, Сенів Микола, Прийма Пелагія, Лищишин Ольга, Гнатяк Катерина, Лехман Микола, Олескович Стефан, Тиряк Йосиф, Баран Мирон.
В. 364. Семенчук Михайло, Пікула Мелянія.
В. 370. Рижевська Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Маціовський Михайло, Кобак Юлія, Кобак Петро.
В. 9. Кормаш Микола, Кормаш Текля.
В. 10. Левков Юлія.
В. 29. Тимець Роман, Ковалевич Семен.
В. 31. Ястряб Карло, Скринковський Іван, Якубов Григорій, Куштало Іван, Куштало Параска, Скринковська Анна, Липчак Катерина, Ястряб Анна.
В. 41. Сенчишин Василь, Морозович Анастасія, Морозович Михайло.
В. 61. Хохла Стефан.
В. 63. Кучвара Ева, Кучвара Марія, Кучвара Анна, Кучвара Ева.
В. 65. Заканич Андрій.
В. 71. Кушнір Аніта.
В. 73. Подедворний Йосиф.
В. 75. Петричковий Іван.
В. 79. Литвин Стефан.
В. 82. Гнеш Анна, Гнеш Катерина.
В. 95. Куц Захарій.
В. 96. Цимбала Йосиф.
В. 104. Бобик Михайло.
В. 113. Хлеба Василь, Філовят Михайло, Баран Данило, Куземчак Антін.
В. 121. Слободзян Катерина, Слободзян Олекса.
В. 127. Шляхетка Йосиф.
В. 140. Тихоневич Гаврило, Скиба Анна.
В. 147. Мацьків Михайло, Мацьків Ксенька, Тейка Олена.
В. 155. Ходан Михайло.
В. 160. Гірняк Михайло, Гірняк Михалина.
В. 170. Сілецький Йосиф.
В. 186. Мк. Ґарій Анна, Симонс Марія.
В. 193. Тутка Микола, Тутка Ксеня, Януш Анеля, Януш Войцех.
В. 200. Каспер Марія.
В. 206. Липка Константин, Липка Вікторія.
В. 214. Василишин Дмитро.
В. 223. Ковалкевич Михайло.
В. 229. Кашуба Юрій, Кош Анна, Юґас Анна, Смалинець Марія, Смалинець Андрій, Кош Іван, Кош Михайло, Цурій Катерина, Процик Іван, Гурський Станислав, Литвак Франка, Клімітус Етель, Литвак Карп, Тацій Параска, Калакука Теодосій, Гайдучак Параска, Лисик Катерина.
В. 242. Сахар Василь, Юрковський Михайло.
В. 243. Бінов Стах, Бінов Владислав.
В. 255. Кохасик Марія.
В. 266. Вовнанка Василь.
В. 275. Добровольський Іван.
В. 279. Мазяр Мелянія.
В. 298. Шальвіра Анастасія, Шальвіра Микола, Савіцька Параскевія, Савіцька Анна.
В. 299. Малчос Василь.
В. 301. Белеґай Михайло.
В. 304. Вернаівський Семен, Вернаівська Марія.
В. 307. Стадник Ілько.
В. 317. Марков Марія.
В. 323. Блакіта Микола.
В. 324. Гнидович Іґнатій.
В. 333. Солтисяк Олена.
В. 340. Саланський Йосиф.
В. 384. Кізик Петро.
В. 396. Катериняк Іван, Катериняк Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Древецький Микола.
В. 17. Волянський Стефан, Волянський Петро, Волянський Павло, Волянська Анна.
В. 25. Вах Лев.
В. 56. Лаінго Іван.
В. 90. Лаврів Олекса.
В. 121. Сабат Ілько, Лабецький Іван, Яворський Стефан.
В. 161. Фірич Іван, Фірич Марія.
В. 204. Гурин Станислава, Гурин Михайло.
В. 266. Бабій Іван.
В. 267. Заборський Михайло, Заборська Теодосія С., Заборська Домка.
В. 299. о. Боднар Йосиф.
В. 361. Головата Марія, Головата Софія, Головатий Іван, Гловатий Микола, Лобас Дмитро, Лобас Танька.
В. 363. Семен Дмитрій.
В. 364. Сливка Стефан, Цубикайло Ева.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	1	168.	2
2.	4	170.	5
5.	3	177.	1
9.	4	181.	6
10.	2	182.	3
25.	1	183.	2
28.	1	188.	1
31.	6	198.	2
35.	1	206.	1
37.	1	208.	1
42.	2	213.	2
58.	1	220.	1
59.	1	223.	2
62.	2	228.	30
64.	1	234.	2
65.	2	248.	4
66.	2	259.	9
69.	1	263.	1
76.	1	270.	2
77.	1	281.	1
78.	1	282.	1
86.	1	290.	1
96.	5	298.	2
99.	1	301.	1
102.	6	308.	4
105.	1	310.	1
106.	4	320.	4
118.	1	324.	2
123.	5	330.	1
127.	1	332.	5
130.	1	334.	3
133.	1	336.	1
139.	1	338.	1
140.	2	342.	3
142.	1	352.	3
146.	7	359.	1
147.	4	361.	1
152.	2	364.	11
155.	4	368.	2
163.	1	385.	2
167.	3	396.	1

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Олесневич Теодор, Бойчук Михайло, Амбіцький Стефан, Поливяк Василь, Амбіцька Параскевія.
В. 5. Бреславський Йосиф.
В. 7. Пясецький Юрій.
В. 8. Пекальський Василь.
В. 9. Блашка Андрій, Худинця Іван.
В. 10. Нищот Марія, Завидняк Мілько, Гутиряк Іван, Хомик Семен.
В. 18. Зопко Микола.
В. 24. Буярин Григорій.
В. 25. о. Гривняк Василь.
В. 28. Грушевський Іван, Криба Розалія.
В. 31. Васькович Олена, Васькович Михалина.
В. 36. Никитин Ксеня.
В. 37. Палюк Франка, Леґан Марія, Федунька Евдокія.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 57. Ропицький Йосиф.
В. 60. Винярчик Розалія.
В. 64. Клипка Анна.
В. 65. Бойко Іван, Бойко Павло.
В. 68. Мищишин Ілько.
В. 70. Валтій Володимир.
В. 71. Бобак Михайло мол.
В. 73. Дикун Андрій.
В. 74. Лісько Андрій.
В. 76. Данилик Йосиф.
В. 96. Вайцович Стефан, Кулявич Гаврило.
В. 102. Томас Анна, Николаєвич Михайло.
В. 105. Д-р. Черняк Сильвестер.
В. 106. Данилець Іван.
В. 113. Лельо Іван.
В. 114. Фрич Люїза, Бабяк Михайло.
В. 117. Ханачівський Іван.
В. 118. Вархоляк Анна.
В. 124. Драбик Михайло.
В. 130. Сологуб Іван.
В. 132. Дудек Павло.
В. 135. Тунько Галя, Терлецька Марія, Терлецький Михайло, Шутак Катерина, Шутак Іван, Рудяк Дмитро, Рудяк Марія, Мащак Йосиф, Лучка Катерина, Лучка Григорій, Лучка Андрій, Лучка Василь, Голобінко Григорій, Ґеферт Андрій, Фонданич Софія, Фонданич Йосиф, Цапар Павло, Цапар Пелагія, Тунько Микола, Зіз Стефан, Ґеферт Софія, Голобінко Іван, Голобінко Марія, Мащак Катерина, Зіз Текля.
В. 136. Кер Йосиф.
В. 140. Пірко Андрій.
В. 141. Евасюк Юрій.
В. 146. Дмитришин Дмитро.
В. 147. Луців Юрій, Артим Андрій.
В. 164. Піціль Настуня.
В. 165. Басник Михайло.
В. 170. Мельник Михайло, Маґрель Сенько.
В. 181. Шевчук Павло, Шевчук Маґда.
В. 182. Закутинський Пилип.
В. 183. Фариняк Михайло.
В. 185. Вілямсон Юлія, Матичак Юлія, Матичак Іван, Матичак Стефан, Юрковський Іван, Матичак Евфрозина.
В. 186. Сквір Іван, Поступак Стефан.
В. 193. Кіщак Василь.
В. 202. Велгош Марія.
В. 203. Олсен Стефанія.
В. 204. Івасько Ірина, Іванів Осип.
В. 209. Макар Павлина.
В. 211. Рештник Максим.
В. 216. Креденс Марія.
В. 217. Носак Стефан, Онуфрик Андрій, Мазурик Марко, Головка Іван, Юган Михайло, Оленик Ілько.
В. 220. Вільчак Розалія.
В. 221. Петришин Текля, Дяк Григорій, Гутман Анна.
В. 227. Цап Катерина, Джмелик Василь, Мушинський Михайло, Плішка Макар, Рушняк Петро, Мушинський Василь, Медвідь Іван, Плішка Ева, Мушинська Марія, Рушняк Ева.
В. 234. Возняк Кирило.
В. 235. Теплий Михайло.
В. 237. Марків Кирило, Марків Луця.
В. 238. Ґаландзій Микола, Антонюк Сава.
В. 247. Опришко Стефан.
В. 254. Максим Теодор.
В. 255. Васько Катерина, Васько Михайло.
В. 256. Тимчак Дмитро, Тимчак Анастасія.
В. 257. Цицик Василь.
В. 259. Фіґель Андрій.
В. 263. Оленський Дмитро.
В. 266. Дух Іван, Дух Антонина, Сивик Стефан, Варшона Яків.
В. 269. Смачило Никита, Горощак Яків.
В. 273. Маряк Михайло.
В. 274. Мирдич Анна, Мирдич Іван, Сухар Дмитро, Сухар Марія, Кузьма Ілько, Волощак Татіянна, Кіхтан Луць, Кіхтан Катерина, Павелко Андрій, Павлечко Микола, Павлечко Параскевія, Павелко Анастасія, Волощак Іван.
В. 275. Курило Михайло.
В. 276. Федусько Пелягія, Качур Василь.
В. 280. Года Юліян.
В. 282. Матвіїв Захарій, Кучерявий Василь, Кіналь Павло, Гривнак Семен, Бурдяк Микола, Бедзіш Григорій, Матвіїв Евдокія, Привнак Анна.
В. 292. Рутковська Софія.
В. 295. Басик Антін.
В. 296. Шляхетка Михайло, Лобур Стефан, Лобур Софія, Курвач Петро, Кобаса Філор.
В. 300. Брезінський Стефан.
В. 316. Червоняк Саверій, Червоняк Анна, Застроцький Іван, Лапчак Михайло.
В. 319. Піціль Василь, Мацида Софія, Іванів Анастасія.
В. 322. Волощак Розалія.
В. 324. Филипчук Анна.
В. 325. Гринчук Іван, Бохонко Теодор.
В. 329. о. Климович Григорій.
В. 332. Кравець Сузанна.
В. 335. Боярчук Василь.
В. 338. Милян Стефан, Бачинський Микола.
В. 339. Бирянич Кость.
В. 341. Завінський Адам, Лупан Михайло.
В. 345. Проць Василь, Диманик Василь, Комар Анна, Кузик Онуфрій, Кузик Анна, Олійник Йосиф, Рихлей Олена, Климчук Іван, Климчук Марія.
В. 349. Гарасимюк Евфрозина.
В. 358. Стахів Ольга.
В. 359. Бурачек Анастасія, Гладкий Теодор, Гладкий Григорій, Гладка Олена.
В. 361. Литвин Михайло, Сокирка Василь.
В. 364. Горхий Максим.
В. 369. Сеньків Павло, Ганчарик Володимир, Сидорак Марія, Борута Анастасія.
В. 385. Вінценто Іван, Степанчук Марія, Шун Михалина, Лозоська Анеля, Чучман Володимир, Степанчак Антін, Федушко Григорій, Серота Володимир, Бородай Йосиф, Віцентий Матвій, Віцента Олена, Бородай Анастасія, Чучман Марія, Чучман Петро.
В. 390. Гарасим Теодор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 28. Лобас Танька, Лобас Дмитро.
В. 53. Вах Лев.
В. 74. Любянецький Йосиф.
В. 133. Данилевич Михайло.
В. 146. Бабій Іван.
В. 168. Головата Софія, Головатий Іван, Головатий Микола, Головата Марія.
В. 179. Волянський Павло, Волянський Петро, Волянська Анна, Волянський Стефан.
В. 191. Древецький Микола.
В. 199. Сіданич Анна, Сабат Ілько, Лабецький Іван, Сіданич Михайло, Яворський Стефан.
В. 239. Грицей Теодор.
В. 292. о. Боднар Йосиф.
В. 318. Гурин Михайло, Гурин Станислава.
В. 339. Грицей Юліянна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 23. Захаревич Анна.
В. 36. Онуфрик Софія.
В. 130. Шагай Теодор.
В. 155. Бережанська Марія, Бережанський Теодор.
В. 177. Накопінський Франко.
Б. 206. Зелененький Михайло.
В. 263. Зарічний Володимир.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 69. Василишин Микола.
В. 106. Сенів Марія, Сенів Данило.
В. 124. Савка Микола.
В. 243. Міскевич Іван.
В. 255. Касій Василь, Булій Ева.
В. 263. Гудима Василь.
В. 295. Баґда Михайло.
В. 316. Боса Паранька.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 292. Бандрівчак Андрій.
В. 295. Боґда Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 27. Гладкий Микола Т.
В. 67. Патуляк Петро.
В. 161. Дрозд Юрій.
В. 209. Черепаняк Михайло.
В. 220. Пайда Іван.
В. 221. Влочак Василь.
В. 243. Шавала Василь.
В. 250. Сленк Йосиф.
В. 265. Сухиня Микола.
В. 308. Картичак Михайло.
В. 361. Федун Дмитро.
В. 362. Сидорська Ева, Розат Анастасія.
В. 385. Ярмоський Тімотей.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,888
В місяци липні 1934 р. принято нових	89
В місяци липні 1934 р. принято наново	104
В місяци липні 1934 р. принято з переступними листами	28
В місяци липні 1934 р. принято з інших кляс	3
В місяци липні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	220
Разом	21,332
В місяци липні 1934 р. суспендовано	239
В місяци липні 1934 р. відійшли з переступними листами	25
В місяци липні 1934 р. відійшли до інших кляс обезп.	3
В місяци липні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	218
В місяци липні 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	8
В місяци липні 1934 р. відійшли на безплат. продовження	10
В місяци липні 1934 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяци липні 1934 померли	14
Разом	519
З кінцем липня 1934 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,813

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	7
В клясі А.	на $ 250	151
В клясі А.А.	на $ 500	2,093
В клясі В.	на $ 750	304
В клясі С.	на $1000	4,586
В клясі В.В.	на $1500	102
В клясі С.С.	на $2000	30

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	236
В клясі О-1000	на $1000	241
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	292
В клясі Р-1000	на $1000	292
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	254
В клясі Е-1000	на $1000	123
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	285
В клясі W-1000	на $1000	1,640
В клясі W-1500	на $1500	1
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	147
В клясі Т- 500	на $ 500	2,799
В клясі Т- 750	на $ 750	446
В клясі Т-1000	на $1000	6,571
В клясі Т-1500	на $1500	148
В клясі Т-2000	на $2000	45
Разом		20,813

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Петрунцьо Андрій.
В. 11. Ячинич Анна, Ячинич Марія, Синчок Анна, Синчок Параска, Клисяк Микола.
9. 20. Нагірняк Іван, Нагірняк Болодимир.
В. 24. Ґлова Ольга, Ґлова Мирон, Ґлова Ева.
В. 33. Скочипець Омелян.
В. 45. Грищишин Михайло Юрій.
В. 48. Лоліс Марія, Лоліс Дорота.
В. 58. Карпишин Йосиф.
В. 63. Сухорська Анастасія.
Б. 64. Елкович Данило.
В. 65. Світлик Ольга.
В. 78. Вавращко Ванда, Вавращко Вавіна, Шморгун Лев.
В. 81. Семенюк Теодор Іван.
В. 85. Самець Еленора, Самець Юлія.
В. 87. Кіцак Іван.
В. 96. Магавен Бернада.
В. 99. Балко Емілія.
В. 102. Митросевич Стефан.
В. 109. Орлофф Едвард.
Б. 110. Блавуцяк Павло, Блавуцяк Павло.
В. 128. Манаська Юлія.
В. 136. Сіварська Марія.
В. 147. Мороз Ярослав.
В. 155. Гавриш Дорота.
В. 172. Деніс Марія.
В. 192. Вавриццак Микола.
В. 221. Дубик Володимир, Мельник Петро, Мельник Катерина, Мельник Марія, Мельник Василь.
В. 223. Швайлик Софія, Швайлик Юрій, Швайлик Юлія, Швайлик Анна, Швайлик Олена, Кобута Катерина, Барнас Марія Е., Маліборський Теодор, Барнас Йосиф.
В. 229. Пшибильський Генрик.
В. 242. Крупка Йосиф, Мацей Анна.
В. 243. Білик Стелла, Білик Анна.
В. 245. Курило Володимир.
В. 248. Стружк Софія.
В. 251. Бурянська Маріянна.
В. 254. Селеман Петро, Селеман Йосифа.
Б. 255. Зидик Христина, Зидик Михайло.
В. 296. Шемеля Петро.
В. 338. Баран Дмитро, Драб Андрій.
В. 342. Швайлик Григройй, Волянський Григорій.
В. 347. Гатала Ольга, Гатала Іван.
В. 361. Лехман Маґда, Лехман Ілько, Лехман Марія.
Б. 370. Ройко Олена, Ройко Едвард.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Старовецький Лев, Старовецький Богдан.
В. 29. Гривняк Стах, Гривняк Стефан.
В. 41. Морозович Іван.
В. 102. Гарлач Франко, Гарлач Михайло, Гарлач Олена, Гарлач Стефан, Гарлач Йосиф.
В. 193. Януш Йосифа, Януш Олена.
В. 218 Ярема Болодимир, Ярема Марія, Ярема Олена, Ярема Станислав, Ярема Анна.
В. 229. Брик Михайло, Брик Анастасія, Брик Василь, Брик Іван, Цурій Іван, Смалинець Маргарета, Смалинець Анна, Цурій Йосиф, Цурій Анна, Цурій Ірина, Смалинець Стефан, Цурій Микола, Цурій Стефан, Кость Яків, Кость Петро, Кость Йосиф, Кость Анна, Литвак Роман, Литвак Кароль, Лисик Марія, Лисик Емілія, Лисик Василь, Процик Іван.
В. 275. Добровольська Ґеня, Добровольська Ольга, Добровольський Петро.
В. 276. Керда Марія, Керда Катерина, Керда Володимир, Шведюк Микола, Шведюк Олена.
В. 340. Саланський Стефан.
В. 345. Грубрин Мирон.
В. 396. Катериняк Юлія, Катериняк Анна, Катериняк Софія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Древецький Володимир.
В. 204. Гурин Йосиф, Гурин Іван, Гурин Андрій.
Б. 267. Заборський Стефан.
В. 299. Боднар Володимир.
В. 361. Головатий Стефан, Лобас Юлія, Лобас Катерина, Головатий Андрій.
В. 364. Бицьх Павло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 5. Бреславський Василь, Бреславська Параска, Бреславська Марія, Бреславський Олекса.
В. 10. Погода Текля, Погода Тадеуш, Погода Ольга, Погода Олена, Погода Емілія, Погода Олекса.
В. 13. Футулуйчук Анна, Футулуйчук Стефан, Футулуйчук Марія.
В. 18. Зопко Павлина, Зопко Олена, Зопко Стефан.
В. 31. Васькович Петро, Васькович Володимир, Васькович Олена, Ястроб Франка, Ястроб Іван, Ястроб Едвард, Васькович Антонина, Васькович Ірина.
В. 39. Лоран Шарлот Луїза, Лоран Патрисія Анна.
В. 65. Зазуля Марія, Зуяк Іван, Зазуля Дмитро.
В. 76. Коваль Іван, Коваль Катерина, Ониськів Марія, Ониськів Каролька, Ониськів Юлія, Ониськів Антін.
В. 90. Лопух Ґеноефа.
В. 130. Гелферс М. Ґенрита, Ґелферс Фредерик.
В. 147. Бохна Роман.
В. 164. Роль Стефан.
В. 170. Ґуральна Катерина, Ґуральна Ольга, Ґуральний Григорій, Ґуральний Мирослав, Мельник Іван, Мельник Владислав, Мельник Стефан.
В. 181. Козан Петро, Козан Микола, Козан Стефан.
В. 204. Канціруk Стефан.
Б. 220. Вільчак Марія.
В. 234. Коник Іван, Коник Петро.
В. 274. Кіхтан Дмитро.
В. 276. Сисин Олена, Коруна Данило, Коруна Катерина, Прокопович Дмитро.
В. 282. Гривняк Тома, Матвіїв Стефан, Матвіїв Іван, Матвіїв Ольга, Матвіїв Микола.
В. 288. Ґреґорач Стефан.
В. 296. Лобур Марія, Лобур Петро.
В. 316. Лапчак Параня, Лапчак Софія.
В. 332. Зайзлий Михайло, Зайзла Олена, Зайзлий Стефан, Зайзла Анна, Зайзла Марія.
В. 359. Гладка Наталія, Гладкий Константин, Галдка Стефанія.
В. 383. Бурій Марія, Бурій Іван.
В. 384. Кушіль Олена, Кушіль Іван, Сирота Ґеня, Сирота Іван, Сирота Григорій.
В. 385. Чучман Ірина, Лозовський Павло.
В. 400. Шотик Олена, Шотик Марія, Шотик Елисавета, Шотик Ольга, Шотик Іван, Шотик Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 44. Потіха Павло.
В. 57. Дзямба Константин, Дзямба Дмитро.
В. 58. Лисогір Евгенія.
В. 63. Буряк Катерина.
В. 77. Головід Стефан, Телевяк Марія.
В. 102. Бедзик Іван.
В. 103. Бариляк Катерина.
Б. 146. Ґурняк Володимир.
В. 159. Камінський Михайло.
В. 160. Білоус Марія.
В. 182. Красинчук Олена.
В. 200. Ґейда Іван.
В. 213. Гринів Розалія.
В. 217. Боляк Василь.
В. 229. Маркович Іван.
В. 234. Гондович Петро.
В. 242. Мацей Василь, Мацей Ольга.
В. 243. Тимош Катерина.
Б. 276. Скаськів Володимир.
В. 282. Осак Петро, Трач Ольга, Танасишин Текля.
В. 298. Ощипко Софія.
В. 342. Волянська Софія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 28. Лобас Юлія, Лобас Катерина.
В. 168. Головатий Стефан, Головатий Андрій.
Б. 191. Древецький Володимир.
В. 239. Грицей Ольга Теодора.
В. 292. Боднар Володимир.
В. 318. Гурин Іван, Гурин Йосиф, Гурин Андрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 365. Ковач Олена.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Більчацька Олена.
В. 104. Кузьма Іван.
В. 384. Кулик Юстина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1934 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,528
В місяци липні 1934 р. принято нових	76
В місяци липні 1934 р. принято наново	53
В місяци липні 1934 р. принято з переступними листами	11
Разом	9,668
В місяци липні 1934 р. суспендовано	92
В місяци липні 1934 р. відійшли з переступними листами	10
В місяци липні 1934 р. відійшли до старших чл. У. Н. С.	27
В місяци липні 1934 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяци липні 1934 померли	3
Разом	133
З кінцем липня 1934 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	9,535

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,049
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,486
Разом	9,535
З кінцем липня 1934 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,348

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць липень 1934 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (серпня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця серпня 1934 року, то в вересні 1934 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци липні 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци серпні 1934 р., бо на другий місяць, то є в вересні 1934 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіті, Н. Дж., дня 18. серпня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

У Шотляндії вірять, що один залізничий міст приносить щастя. Коли подорожній вкине з нього у воду пенса, це принесе йому щастя. На цю тему розмовляють у ваґоні Англієць і Шотляндець. Анґлієць намовляє Шотляндця, та дарма. Переконував, переконував, та міст уже давно остався позаду.

— То зробіть це бодай іншим разом, як будете туди переїжджати.

— Добре.

За кілька місяців Англієць стрінув того самого Шотляндця.

— А що, їхали ви тамтуди відтоді, як ми востаннє бачилися?

— Так.

— І кинули ви пенса з моста?

— Кинув, та жалую.

— Чомуж то? Принесло воно вам може нещастя?

— Ні. Одначе шнурок замотався мені. Я з великим трудом витягнув пенса з води.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

GREGORY HERMAN IS RESERVE CAPTAIN

Gregory Herman, 399 North Washington street, has been promoted from first lieutenant to captain in the Officers Reserves Corps. He is a teacher at the G. A. R. High School.

(Wilkes Barre Record, Aug. 4, 1934).

---o---

SO CAL. LEADS IN CREATIVE GENIUS, SAYS NOTED ARTIST.

Does Southern California have in the making, the greatest creative artist in the world?

Alexander Archipenko, himself rated one of the world's great geniuses, thinks so, and for that reason has deserted his New York and European studios to spend at least a month in Los Angeles.

A creative worker in paint, in clay, marble, chromium, steel, mosaics, ceramics and innumerable other forms, Archipenko is recognized as the creator of an art which combines painting and sculpturing.

Mythical Dozen

Enthusiastic admirers or Archipenko would place him among the mythical dozen who grasp the Einstein theory, perhaps at the head of the list, since he is credited by them with applying that theory to statuary—a tremendous feat in view of how vague and tenuously abstract it is.

Archipenko experessed the belief that Southern California possesses the potential creative workers of America.

"It is primarily my search for such works which brought me here," he said. "I do not know whether it is climate, or expanse or territory, or the intangible spirit of California which produces this. Whatever the cause, the fact remains that it is so."

Internal Fire

The critics of Europe have declared that, while Rodin introduced into sculpture a surface tingle of flesh that marble through the ages had not possessed, Archipenko has gone further. He has, they say, made his forms tingle with an internal fire. The mystery of his work, they add, goes far deeper than marble and chisel. He has forced into popular appreciation a series of tapering nude female figures, elongated beyond nature, but so finely rounded and so beautiful as to pure form that even those unfamiliar with art are hypnotized into forgetting comparison with flesh and blood.

Critically, they add, there is little more to be said about his work than that it is beautiful.

He is a Ukrainian who has created a tremendous following in two hemispheres. France, Germany, Italy, Spain, America have paid him homage. There are few of the larger museums in these nations which have not held exhibits of his work.

Iwan Goll, noted Parisian critic, said in 1921 when Archipenko was first being recognized in Europe:

"In the plastic art Archipenko has the same significance as Picasso in painting. Both ventured into the dangerous paths of new elements and forms and both conquered tnem and became leaders of a great century. His figures are timeless in the highest sense of the word; they are miracles of our age."

The largest collection of his work is held in the national museum of Switzerland, where there are 40 pieces. In America the largest collection is owned in Los Angeles by the German motion pucture director, Von Sternberg, who has 18 pieces. The Metropolitan museum, Baltimore, and Boston each have representative works.

Never Satisfied

Now in his early forties, the artist today declared he hoped to spend the majority of his time in Southern California developing his own work and participating in the development of art here.

„No true artist is ever satisfied; he continually wants to progress," he said. "I want to work with the artists of California here in this beautiful setting and to aid in the development of the creative workers who seem, in this locality, to have stepped ahead of their fellow countrymen in the east or midcontinent."

An exhibit of his works is being held at the Chooinard school of art where Archipenko is to lecture each Wednesday night during August and where he will teach daily during the month.

(Los Angeles Evening Herald- Express, August 3, 1934).

Мати: — Івасю, то ти зїв уже цілісеньку табличку чоколяди?! І ти не подумав навіть про твого молодшого братчика?

Івась: — Я думав про нього й тому поспішився з їдженням її.

---o---

— Що? Ти знову посперечався з жінкою?

— Ні! То все та сама суперечка з минулого місяця...

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ВУДБАЙН, Н. ДЖ.

На будову Музею.

На будову Музею Визвольної Боротьби України в Празі зложили члени братства св. Николая, від. 378 У. Н. Союза, а саме: М. Кузан, О. Барняк і В. Гальчук по $1; Олена Кузан 50 центів; М. Кузан, І. Гальчук і Г. Времич по 25 центів. Разом $4.25. Гроші вислано через Обеднання.

М. Кузан, секр. 378 від. УНС.

---o---

ШІКАҐО, ІЛЛ.

На політичних вязнів.

З приводу 20-ліття подружжого життя гром. М. Ризи приявні гості в числі 38 родин зложили $8.25 на українських політичних вязнів. Збіркою занявся гром. Н. Волковецький. Зібрані гроші переслано через Обеднання на призначену ціль.

СВІТОВА ВІЙНА ДВАЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ. — 6. СЕРПНЯ. — ПЕРША ВІДОЗВА СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ. (27)

© 1934 by United Feature Syndicate, Inc.

Дня 5. серпня Англія проголосила війну Німеччині. В той день у Львові появилася перша відова Союза Визволення України. В цій відозві Союз говорив до Українців: „Скиньмо вже раз з себе кляте московське ярмо! Як цього не зробимо тепер, то вже ніколи. Не скорше, аж згине Росія, зійде сонце свободи на нашій землі! Не скорше, аж буде побита Росія, встане Україна без хлопа й пана! Надходить час пімсти. Помстимося за все!

„За сльози жінок і дітей наших! За кров замучених у каторзі й на шибеницях братів наших. За збезчещений край наш, за його кайдани! Або добути, або дома не бути!" Цією відозвою Союз Визволення України розпочав фактично свою діяльність. Ґенерал Жофр став головним командантом французької армії й приняв на себе команду над армією, що вже оперувала проти Німеччини. Скоро Франція зібрала міліонову армію на кордоні Бельгії й Німеччини.

Перші значні бої німецької армії відбулися в районі бельґійської кріпости Леж, де німецька армія під командою ґенерала Еміха почала атакувати форти цієї великої кріпости. Зпочатку бельґійська армія, при помочі артилерії з кріпости, відкинула Німців геть. Це було 5. серпня 1914 року. Та на другий день Німці підвезли свою артилерію й почали знову атакувати Леж. Тут обидві армії, бельґійська й німецька, показали своє вміння битися.

Британська военна фльота та французька почали пошукування на морях і океанах німецьких торговельних кораблів. Военні кораблі були раніше покликані Німцями до безпечних місць стоянки. В портах Англії та Франції були затримані німецькі товарові кораблі вартости кілька міліонів німецьких марок. В морях потопили Французи й Англійці кілька німецьких пароплавів, що не могли втекти від них. Війна почалася на цілій земській кулі.